

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020200431
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuľáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0020200431.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuľáковой a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou S. D., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenou v konaní kolíznym opatrovníkom Z. práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, na návrh oprávneného G. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. nad A. č. XXX, t.č. Močarany XX, právne zastúpený JUDr. Viktóriou Hajduovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Trebišove, M.R.Štefánika č. 3197/32, proti povinnej R. o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 1.6.2020 č.k. 2Em/1/2020-46 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Uznesením, ktoré bolo napadnuté odvolaním povinnej, súd prvej inštancie nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.2.2019 č.k. 2P/249/2017-174 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.11.2019 č.k. 7CoP/111/2019-229.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 376 ods. 1,3, § 379 ods. 1,2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (CMP) a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a v zmysle zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že aj keď sa styk oprávneného s maloletým dieťaťom čiastočne realizuje, tento sa nerealizuje riadne, t.j. v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia a to z dôvodu, že povinná maloleté dieťa na realizáciu styku s oprávneným nepripravuje riadne. Podľa názoru súdu prvej inštancie príprava maloletého dieťaťa na styk s druhým rodičom pozostáva jednak z celkovej motivácie dieťaťa k styku a tiež z vytvárania pozitívneho obrazu matkou o otcovi pred maloletým dieťaťom. Preberanie a odovzdávanie dieťaťa sú obaja rodičia povinní viesť v príjemnej atmosfére, nakoľko dieťa vníma nevráživosť a napätie medzi rodičmi, pričom negatívny vzťah rodičov nesmie zasahovať do realizácie styku. Pod vplyvom nepriateľského vzťahu rodičov sa maloleté dieťa môže cítiť nekomfortne a ohrozené a môže mať tiež pocit, že ak sa stretáva s jedným z rodičom, ubližuje druhému z rodičov. Matka je tá, ktorá zabezpečuje každodennú osobnú starostlivosť o maloletú, má teda na jej výchovu podstatný vplyv, a preto je jej povinnosťou maloletú na styk s otcom pripraviť tak, aby sa na čas strávený s otcom tešila, a aby nedochádzalo k situáciám, že dieťa rozhodne o tom, či sa bude stretávať s otcom alebo nie. Matke má záležať na budovaní vzájomného citového vzťahu medzi otcom a maloletou dcérou, pretože každé dieťa potrebuje pre svoj zdravý rozvoj aj mužský vzor. Rovnako má povinnosť rešpektovať skutočnosť, že styk otca s maloletou je jedným z mála prostriedkov, ktorým sa má otec možnosť podieľať na výchove dieťaťa a na rozvoji jeho osobnosti tak, aby sa upevňovali ich vzájomné citové väzby. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany povinnej dochádza k porušovaniu súdneho rozhodnutia v podobe nedostatočnej prípravy maloletej na styk s otcom, súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením nariadil výkon rozhodnutia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

3. V zákonom stanovenej lehote podala povinná proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia, odvolanie. Povinná odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nespĺnil procesné podmienky, nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Povinná poukázala na skutočnosť, že rozsudok v časti úpravy styku nadobudol právoplatnosť dňa 27.12.2019 a oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia ani nie mesiac po nadobudnutí právoplatnosti, t.j. 25.1.2020. Teda v čase, keď k žiadnemu porušeniu nedošlo. Povinná ďalej poukázala na odôvodnenie ňou napadnutého uznesenia v znení: „aj keď sa styk oprávneného s maloletým dieťaťom čiastočne realizuje, tento sa nerealizuje riadne...“ Z uvedeného podľa povinnej vyplýva, že súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia aj na styk, ktorý sa realizuje. Povinná uviedla, že vo vyjadrení zo dňa 5.3.2020 podrobne popísala, kedy sa styk realizoval a tiež to, že maloletá sa odmieta s otcom stretávať počas týždňa, a to napriek tomu, že ju na stretnutie pripraví. Sama maloletá oprávnenému povie, že s ním nepôjde. Povinná namietala, že jej podania adresované kolíznemu opatrovníkovi o stave, v akom prichádza dcéra zo styku s otcom sú bagatelizované a riešenia odmietané. Navyše do dňa podania odvolania nikto nevykonala šetrenie v domácnosti oprávneného, a to napriek jej návrhom. Povinná tiež poukázala na skutočnosť, že s maloletou dlhodobo navštevuje detskú psychologickú ambulanciu. Namietala, že v odôvodnení uznesenia o záveroch psychologického vyšetrenia, ktoré absolvuje aj na referáte pedagogicko-psychologických služieb, nie je ani zmienka. Taktiež uviedla, že počas letných prázdnin je styk dieťaťa s otcom upravený na dva týždne v júli a dva týždne v auguste, pričom samotná psychologička referátu pedagogicko-psychologických služieb uviedla, že maloletá styk v takomto rozsahu nezvládne. Povinná sa ďalej ohradila voči tvrdeniu súdu, že jej príprava na styk je nedostatočná. Podľa nej súd neuviedol relevantný argument, čo porušila a akým spôsobom. Povinná považuje za potrebné upozorniť aj na to, že keď sa maloletá vráti od otca tak mlčí, nechce povedať ani jediné slovo, ako trávila čas u otca. Odmieta sa s ňou o otcovi baviť. Podľa povinnej by bolo vhodné, aby sa pozornosť kurately a súdu obrátila na otca- oprávneného, pretože budovanie vzťahu medzi ním a dcérou má vážne medzery. Otec sa malotej počas styku nevenuje. Jeho tvrdenia, že maloletá sa u neho cíti dobre, sú len účelovými tvrdeniami. Povinná tiež uviedla, že nemá žiadne informácie ako dcéra trávi čas u otca. Povinná navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako nedôvodné a nezákonné zrušil, pretože styk otca s maloletou sa realizuje.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu povinnej (matky) písomne vyjadril podaním zo dňa 3.7.2020. V podaní vyjadril svoj názor, že otec sa dokáže postarať o dcéru počas realizácie styku. Vykonaným šetrením kolízny opatrovník zistil, že otec býva v domácnosti svojich rodičov, kde má maloletá vytvorené vhodné podmienky, čo do komfortu, bezpečia a hygieny. Je dôležité vzťah medzi otcom a dieťaťom podporiť, rozvinúť a udržiavať, keďže maloletá je v období, kedy sa u nej vytvárajú vzťahové väzby, model rodiny, názor na fungovanie otca v živote a toto všetko neskôr ovplyvňuje vytváranie vzťahov a fungovanie dieťaťa v dospelosti. Kolízny opatrovník navrhol uznesenie napadnuté odvolaním povinnej potvrdiť ako vecne správne a dôvodné.

5. Oprávnený sa k odvolaniu povinnej nevyjadril.

6. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (CMP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

9. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

10. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

11. Podľa § 377 ods. 2 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrh na výkon rozhodnutia súdu bol podaný oprávneným (otcom maloletej) dňa 28.1.2020. Oprávnený žiada nariadiť povinnej (matke maloletej), aby umožnila styk s maloletou podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Michalovce č.k. 2P/249/2017-174 zo dňa 14.2.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/111/2019-229 zo dňa 29.11.2019, ktorý v časti úpravy styku nadobudol právoplatnosť dňa 27.12.2019, a ktorým súd rozhodol, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou S. každý utorok v kalendárnom týždni od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý párný týždeň od štvrtka od 16.00 hod. do nedele do 19.00 hod., s tým, že si maloletú vyzdvihne z materskej škôlky, ktorú maloletá navštevuje a po skončení styku ju v určenom čase odovzdá matke v mieste jej bydliska. Ďalej bol upravený styk otca s maloletou počas zimných prázdnin v nepárnom roku od 24.12. od 9.00 hod. do 30.12. do 19.00 hod., počas letných prázdnin od 1.7. od 9.00 hod. do 15.7. do 19.00 hod. a od 1.8. od 9.00 hod. do 15.8. do 19.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov každý párný rok od Veľkonočného štvrtka od 9.00 hod. do Veľkonočnej soboty do 18.00 hod. Matke bola uložená povinnosť maloletú na styk s otcom riadne a včas pripraviť.

14. Zo spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie v súlade s vyhláškou MS SR č. 207/2016 Z.z. ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, za účelom zisťovania, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu súdu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, požiadal o súčinnosť príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ďalej len orgán SPODaSK), ktorý na požiadanie súdu vypracoval správu zo zisťovania požadovaných informácií. Z uvedenej správy zo dňa 27.2.2020 vyplýva, že rodine bola poskytnutá spolupráca s Akreditovaným subjektom Detský domov, Detské kočovné divadlo DRaK na výkon opatrení SPODaSK. Z iniciatívy matky rodičia absolvovali v minulosti sedenia u mediátorky. Podľa vyjadrenia oboch rodičov styk v priebehu týždňa v utorok prebieha tak, ako je určené v rozhodnutí súdu. Otec sa vyjadril, že akceptuje rozhodnutie maloletej, ak k nemu ísť odmieta, nakoľko ju nechce nútiť. Rodičia využili možnosť odbornej psychologickkej pomoci prostredníctvom psychológa Referátu poradensko-psychologických služieb v podmienkach ÚPSVaR Michalovce, ktorý v čase šetrenia matka s maloletou spoločne navštevovala. Zo zistení orgánu SPODaSK je zrejmé, že styk otca s maloletou tak ako je upravený rozhodnutím súdu sa nerealizuje. Matka poukazuje na zdravotné problémy maloletej, avšak počas šetrenia nepreukázala adekvátne odôvodnenie, prečo sa styk nerealizuje. Matka počas pohovoru kritizovala a zhadzovala otca maloletej. Z vykonaného pohovoru sa orgánu SPODaSK javí, že matka dieťaťu slovne aj správaním dáva najavo, že otec má nedostatky a nedokáže adekvátne zabezpečiť starostlivosť o maloletú. Zároveň bolo orgánom SPODaSK konštatované, že maloletá môže byť, a to aj nepriamo zo strany matky negatívne ovplyvňovaná proti otcovi a zaťahovaná do konfliktu, ktorý sa odohráva medzi rodičmi. Komunikácia medzi rodičmi je narušená, čoho je maloletá nepriamym svedkom a má to negatívny dopad na jej celkový vývin a vývoj. Maloletá, vzhľadom na svoj vek, konflikty svojich rodičov nevie vyhodnotiť a stavia ju to do pozície konfliktu a prejavu väčšej lojality k jednému z rodičov.

15. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že stretnutia otca s maloletou sa nerealizujú riadne, v zmysle vykonateľného rozhodnutia. Uvedené bolo potvrdené samotnou povinnou (matkou maloletej), z ktorej písomného vyjadrenia k návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia je zrejmé, že styk sa realizuje v priebehu týždňa, avšak styk počas víkendov sa často realizuje len od soboty do nedele (podľa rozhodnutia súdu sa má uskutočniť od štvrtka do nedele). Povinná uvedenú skutočnosť odôvodnila tým, že maloletá nechce u otca prespať na dlhšie ako 1 noc, pretože sa bojí, že ju nedonesie domov. Ani z povinnou predloženého potvrdenia klinickej psychologičky, ktorú matka s maloletou navštevuje, nevyplyva žiaden dôvod, ktorý by bolo možné považovať za ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa stretnutia otca s maloletou nemôžu uskutočňovať.

16. Podľa § 3 ods. 1,2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

17. Odvolací súd zdôrazňuje že z právnej úpravy vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa vyplýva, že prvou a najdôležitejšou požiadavkou je, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Spôsobilosť rodičov dieťa vychovávať nie je daná len ich hmotnými podmienkami, ale aj ich prístupom k právam druhého rodiča a k právu dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Neobstojí preto argumentácia rodiča, že dieťa sa nechce s druhým rodičom stretávať, bez toho, aby sa hľadal dôvod tohto správania sa dieťaťa. Rodič zabezpečujúci osobnú starostlivosť o maloleté dieťa má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie s druhým rodičom a nemôže nechávať na dieťati, či má alebo nemá chuť sa s druhým rodičom stretnúť. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam, a pokiaľ jeden z rodičov nie je schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča.

18. Z listinných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu nevyplýva, že by povinná akýmkoľvek aktívnym spôsobom pripravovala maloletú na úspešnú realizáciu styku s oprávneným, preto nie je možné uzavrieť, že povinná dobrovoľne plní povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu, keď v konečnom dôsledku sa styk oprávneného s maloletou realizoval v súlade s vykonateľným rozhodnutím súdu len čiastočne. Samotné odmietanie maloletej zostať u otca na dlhšie ako 1 noc, nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti, ale mohla by byť vyhodnotená ako možný ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, preto je daný postup podľa § 3 citovanej vyhlášky. Ak súd zistí, že výkonom rozhodnutia by bol vážne ohrozený život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletej, môže odložiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu podľa § 389 ods. 1 CMP, avšak až po nariadení výkonu rozhodnutia a zároveň musí z úradnej povinnosti začať konanie o zmenu pôvodného rozhodnutia o výchove alebo úprave styku, pretože v opačnom prípade by vykonávacie konanie nemohlo naplniť svoj účel, ako bolo uvedené vyššie. Doposiaľ však v konaní neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by bolo možné považovať za ospravedlniteľné dôvody v zmysle citovanej vyhlášky.

19. Vzhľadom na to, že citované ustanovenie § 377 ods. 2 CMP vymedzuje, že odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie uloženej povinnosti, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť účastníka), odvolací súd sa zameral výlučne len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania. Vymedzenie len týchto odvolacích dôvodov (§ 377 ods. 2 CMP) vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia a v žiadnom prípade nejde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Práva účastníkov (teda aj povinnej z exekučného titulu), záujem maloletého dieťaťa a individuálnosť každého prejednávaneho prípadu zákonodarca v dostatočnej miere zohľadnil v právnej úprave, ktorá ukladá súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. č. 207/2016 Z.z.), pričom tieto zisťuje aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia a výkon rozhodnutia neuskutoční, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní alebo, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. V takomto prípade súd následne nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 CMP a neuskutoční sa výkon rozhodnutia.

20. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k rovnakému právnemu záveru ako súd prvej inštancie, že styk otca s maloletou sa nerealizuje v zmysle právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne postupoval v zmysle vyhlášky, keď po podaní návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, pred vydaním rozhodnutia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná

nemôže podrobovať rozhodnutiu, pritom dostatočným spôsobom skúmal správanie a konanie oboch rodičov a rovnako sa zaoberal aj záujmom maloletého dieťaťa. Preto odvolaciu námietku povinnej, že súd prvej inštancie nesplnil procesné podmienky, nevykonaním navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností nemožno považovať za dôvodnú. Navyše podaným odvolaním povinná nenamietala vykonateľnosť exekučného titulu, ani okolnosti spôsobujúce zánik uloženej povinnosti, čím nebol naplnený dôvod, ktorým možno odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia odôvodniť.

21. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením povinnej, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní opomenul Článok 5 Zákona o rodine, podľa ktorého je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a že súd prvej inštancie nedal presvedčivé odpovede na otázky, aká je úroveň starostlivosti otca o dieťa a či prostredie je pre dieťa bezpečné a stabilné. Odvolací súd podotýka, že uvedené otázky boli vyriešené v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, výsledkom ktorého je rozhodnutie, o nariadení výkonu ktorého v tomto konaní ide. Oprávnený (otec dieťaťa) bol vyhodnotený ako rodič schopný zabezpečiť potrebnú úroveň starostlivosti o maloletú v stabilnom a bezpečnom prostredí. Ani v rámci šetrenia vykonaného v tomto konaní orgánom SPODaSK neboli zistené žiadne okolnosti spochybňujúce schopnosť oprávneného zabezpečovať starostlivosť o dieťa. Odvolací súd dáva do pozornosti, že záujmom dieťaťa je aj zabezpečenie podmienok na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi. Odlišný názor povinnej (matky dieťaťa) na to, čo je v najlepšom záujme dieťaťa oproti názoru súdu neznamená, že súd opomenul konať v záujme dieťaťa.

22. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú, ani povinnou namietanú skutočnosť, že v napadnutom uznesení nie je uvedené v čom spočíva nedostatočnosť jej prípravy na styk. Súd prvej inštancie uvedenú nedostatočnosť odôvodnil tým, že príprava maloletej na styk pozostáva z celkovej motivácie dieťaťa k styku, aby sa dieťa na stretnutie s druhým z rodičov tešilo a tiež z vytvárania pozitívneho obrazu matkou o otcovi pred maloletým dieťaťom, preberanie a odovzdávanie maloletej v príjemnej atmosfére. Vzhľadom na v konaní preukázané správanie sa rodičov a maloletej, nemožno ako motivujúce považovať, ak sa povinná len maloletej opýta, či chce ísť k otcovi. Taktiež neustále nachádzanie chýb v starostlivosti zo strany druhého z rodičov po návrate zo stretnutí s týmto rodičom, pozitívny obraz o rodičovi nevytvára.

23. Odvolací súd vychádzajúc z uvedených skutočností dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia. Dôvody odvolania predpokladané v ustanovení § 377 ods. 2 CMP zistené neboli. Odvolací súd vzhľadom na uvedené potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

24. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).